

prof. zw. dr hab. inż. Roman Domański

ur. w 1943, ukończył liceum Tadeusza Reytana w Warszawie (1961). Absolwent wydziału MEiL Politechniki Warszawskiej (1967), doktorat 1976 (z wyróżnieniem), habilitacja 1988. Nauczyciel akademicki od roku 1967. W 1989-1992 docent, a od 1993 profesor w Politechnice Warszawskiej. Tytuł profesora uzyskał w 1995, a w 2001 stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Techniki Ciepłej PW.

Od roku 1992 do chwili obecnej związany jest z Instytutem Lotnictwa (obecnie Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Lotnictwa). Kierownik Zakładu Termodynamiki Instytutu Techniki Ciepłej w latach 1991-2012, zastępca dyrektora ITC ds. nauki (1991-1992), dyrektor Departamentu Nauki Studiów i Analiz MEN (1995, 1996). Prorektor ds. nauki Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej w Warszawie w latach 2000-2008. Dyrektor i założyciel Uczelnianego Centrum Badawczego Zrównoważonych Systemów Energetycznych Politechniki Warszawskiej (2010-2012). Działalność naukowa w obszarze udarów promieniowania laserowego na powierzchni ciał nieprzezroczystych, chłodzenia łopatek i wysoko cieplnie obciążonych elementów silników, barier TBC, akumulacji energii, w tym w przemianach fazowych, przepływów wielofazowych, pomiarów właściwości cieplnych, konwersji energii, odnawialnych źródeł energii.

Odbyte długoterminowe staże naukowe w USA, Niemczech, Japonii. Szeroka działalność dydaktyczna w Politechnice Warszawskiej i innych uczelniach wyższych na wszystkich poziomach studiów. Wykłady z Termodynamiki, Wymiany ciepła,

Ekologicznych skutków konwersji energii, Niekonwencjonalnych źródeł i konwersji energii, Akumulacji energii, Advanced Renewable Energy Sources, Energy Storage.

Współpraca zagraniczna z Japonią, Szwecją, Niemcami, USA, Islandią. Wykłady w USA, Japonii, Anglii, Islandii, Portugalii. Opiekun kilkuset prac dyplomowych i przejściowych w języku polskim i angielskim. Promotor i opiekun kilkunastu prac doktorskich. Kierownik i wykonawca kilkudziesięciu prac badawczych realizowanych w ramach KBN, NCBiR i projektów europejskich.

Członek European Council of Thermal Energy Storage, członek Komitetu Wykonawczego Programu European Council through Energy Storage IEA (2001-2010). W latach 1999-2003 wiceprzewodniczący Rady Naukowej Instytutu Lotnictwa. Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Energetyki Słonecznej, wiceprzewodniczący do roku 2018. Od 1996 r. Członek Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN (w latach 2007-2015 wiceprzewodniczący).

Członek Rady Naukowej Instytutu Energii Atomowej (do roku 2012). Członek Senackiej Komisji ds. Nauki PW (dwie kadencje). Laureat bardzo wielu nagród i wyróżnień (w tym 6 nagród Ministra), odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Kawalerskim Orderem Odrodzenia Polski. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego od roku 2004. Autor i współautor ponad 250 publikacji, 12 opracowań monograficznych, 10 podręczników i skryptów. Organizator i chairman wielu znaczących konferencji krajowych i zagranicznych w tym FutureStock (2003), Newac (2009), International Nuclear Energy Congress (2011, 2012, 2014).

Od roku 2003 do 2017 przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Lotnictwa. W okresie od 2017 do września 2020 zastępca przewodniczącego Rady Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Lotnictwa a od września jej przewodniczący.

Z WSEiZ związany jest od roku 2010. W uczelni prowadzi wykłady z Niekonwencjonalnych Źródeł Energii, Fizyki, Mechaniki Ogólnej, Fizyki Budowli, Budownictwa energooszczędnego – Auditingu i Termomodernizacji, Physics of Structure, Auditing and Thermomodernisation, Energy Efficient Construction. Jest promotorem ponad 30 prac dyplomowych realizowanych w WSEiZ.

